Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

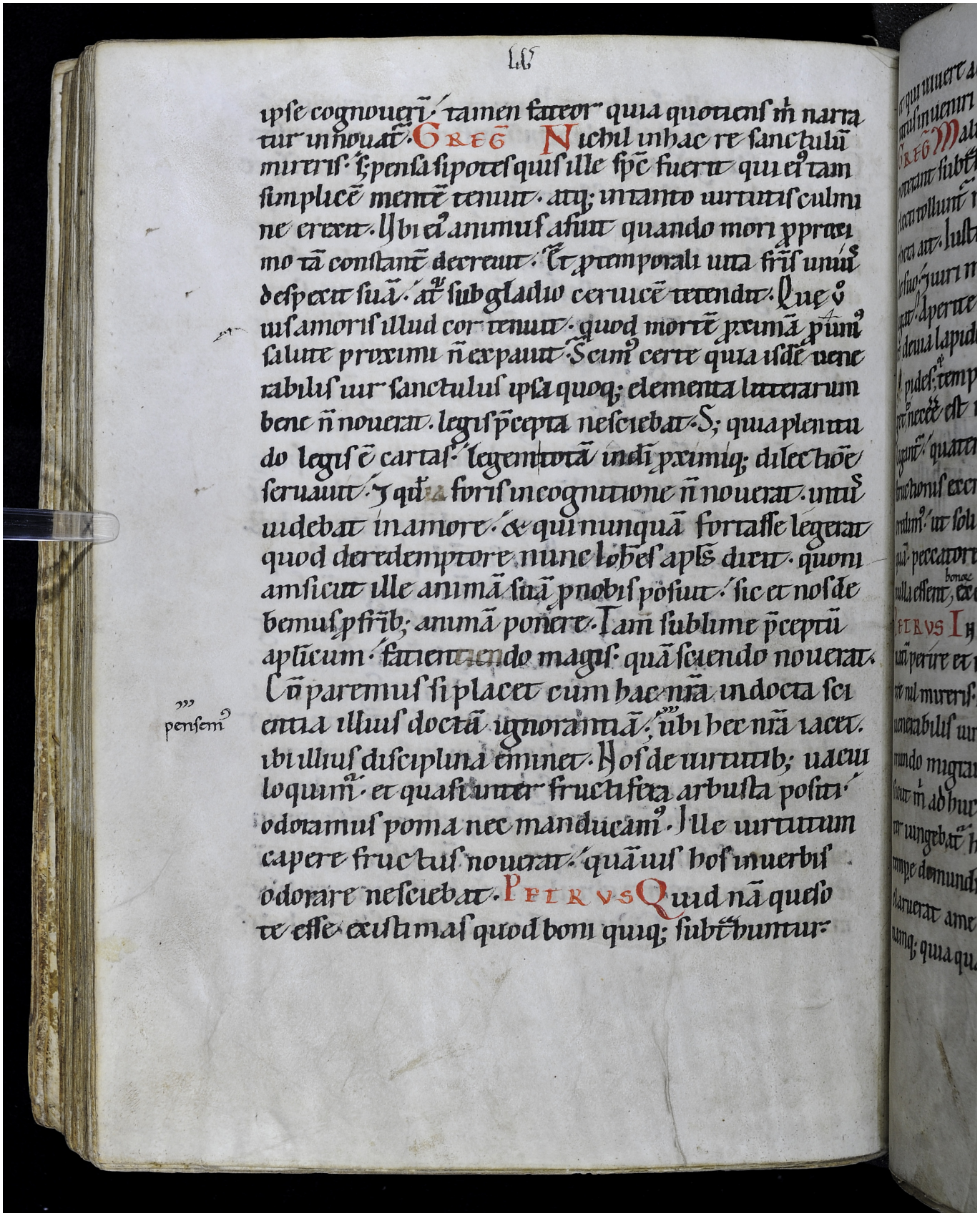

LG

ipse cognouerim. tamen fateor quia quotiens hm narra
tur innouat. GREG Nichil in hac re sanctulum
miteris. si pensa si potes quis ille spe fuerit qui eum tam
simplice mente tenuit. atq; in tanto uirtutis culmi
ne erexit. Ubi eum animus afuit quando mori pro ei
mo tam constanter decreuit. Et pro temporali uita fratris unus
despexit sua. ac sub gladio ceruice tendit. Que u
uis amoris illud cor tenuit. quod morte proxima pro uni
salute proximi non expauit. Sed cum certe quia iste uene
rabilis uir sanctulus ipsa quoq; elementa litterarum
bene non nouerat. legis preceptra nesciebat. Sed quia plenitu
do legis est caritas. legem tota in dei proximiq; dilectione
seruauit. Qui foris in cognitione non nouerat. intus
uidebat in amore. et qui nunquam fortasse legerat
quod de redemptore nunc lobes apls dicit. quoni
am sicut ille animam suam pro nobis posuit. sic et nos de
bemus pfrib; animam ponere. Tam sublime preceptum
aplicum. faciendo magis. quam sciendo nouerat.
Comparemus si placet cum hac nra indocta sci
entia illius docta ignorantia. ubi hec nra iacet.
ubi illius disciplina eminet. Hos de uirtutib; uacui
loquimur. et quasi inter fructifera arbusta positi
odoramus poma nec manducamus. Ille uirtutum
capere fructus nouerat. quam uis hos in uerbis
odorare nesciebat. PETRUS Quid nam quaeso
te esse existimas quod boni quiq; subtrahuntur.

pensem